

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- storyמעשה- O	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- proof- ראיה-
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובחמור כשהיא פורקת.												◊	צ.ב.
כשהיא פורקת מהיכן אכלה?												ז	צ.ב.
אימא: עד שתהא פורקת.												!	צ.ב.
תנינא להא, דתנו רבנן:												■	צ.ב.
חמור וגמל אוכלים ממשאוי שעל גביהן, ובלבד שלא יטול בידו ויאכילם.	[תנו רבנן]											■ ■	צ.ב.
אוכל פועל קישות אפילו בדינר, כותבת ואפילו בדינר.	[ת"ק]											■	צ.ב.
לא יאכל פועל יתר על שכרו	רבי אלעזר חסמא:											■	צ.ב.
וחכמים מתירין. אבל מלמדין את האדם שלא יהא רעבתן ויהא סותם את הפתח בפניו.	[חכמים]											■	צ.ב.
חכמים היינו תנא קמא												ז	צ.ב.
איכא בינייהו אבל מלמדין, לתנא קמא - לית ליה מלמדין, לרבנן - אית להו מלמדין.												!	צ.ב.
איבעית אימא: איכא בינייהו דרב אסי.												!	צ.ב.
אפילו לא שכרו אלא לבצור אשכול אחד - אוכלו.	דאמר רב אסי:											■ !	צ.ב.
אפילו לא בצר אלא אשכול אחד - אוכלו.	ואמר רב אסי:											■	צ.ב.
וצריכא, דאי אשמעינן הך קמייחא - משום דלא איכא למיתב לכליו של בעל הבית, אבל היכא דאיכא למיתב לכליו של בעל הבית - אימא ליתב ברישא, והדר ליכול. ואי אשמעינן בהא - דאפשר לקיומי לבסוף, אבל הכא דלא אפשר לקיומי לבסוף - אימא לא, צריכא.												■	צ.ב.
איבעית אימא: איכא בינייהו דרב.												!	צ.ב.
(דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך - בכיאת כל אדם הכתוב מדבר.	דאמר רב: מצאתי מגילת סתרים בי רבי חייא, וכתוב בה: אסי בן											■ !	צ.ב.
לא שבק אסי חיי לכל בריה.	ואמר רב:											■	צ.ב.
אמריה לשמענתא קמיה דרב כהנא דלמא בעושין בסעודתם, דעבדו ואכלו?	רב אשי:											ז	צ.ב.
אפילו הכי, ניהא ליה לאיניש לאוגר אגורי וניקטפיה לפרדיסיה, ולא ניתו כולי עלמא ואכלו ליה.	אמר לי: [רב כהנא]											!	צ.ב.
איבעיא להו: פועל, משלו הוא אוכל או משל שמים הוא אוכל?												^	צ.ב.
למאי נפקא מינה?												ז	צ.ב.
דאמר: תנו לאשתי ובני. אי אמרת משלו הוא אוכל - יהיבין להו, אלא אי אמרת משל שמים הוא אוכל - לדידיה זכי ליה רחמנא. לאשתו ובניו - לא זכי להו רחמנא												!	צ.ב.
מאי?												^	צ.ב.
אוכל פועל קישות ואפילו בדינר, כותבת ואפילו בדינר.	תא שמע:											ז	צ.ב.
אי אמרת משלו הוא אוכל - אוגיר בדנקא אכיל בווזא?												ז	צ.ב.
ואלא מאי - משל שמים הוא אוכל, סוף סוף אוגיר בדנקא אכיל בווזא אלא מאי אית לך למימר - רחמנא זכי ליה, הכא נמי - רחמנא זכי ליה.												!	צ.ב.
לא יאכל פועל יתר על שכרו	תא שמע, רבי אלעזר חסמא:											■ ■	צ.ב.
וחכמים מתירין.	[חכמים]											■ ■	צ.ב.
מאי לאו בהא קמיפלגי												ז	צ.ב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משלו הוא אוכל	דמר סבר: [רבי אלעזר חסמא]								■	ז		
משל שמים הוא אוכל	ומר סבר: [חכמים]								■	ז		
לא, דכולי עלמא משלו הוא אוכל, והכא בכנפשי קמיפלגי.									!	◇		
כנפשי - בדבר שמוסר נפשו עליו	מר סבר: [חכמים]								■	!	◇	
כנפשי מה נפשך אם חסמת - פטור, אף פועל אם חסמת - פטור.	ומר סבר: [רבי אלעזר חסמא]								■	!	◇	
נזיר שאמר תנו לאשתי ובני - אין שומעין לו	תא שמע:								■	ז	◇	
ואי אמרת משלו הוא אוכל - אמאי אין שומעין לז?									ז			
התם משום לך לך, אמרין נזירא, סחור סחור, לכרמא לא תקרב.									!	◇		
פועל שאמר תנו לאשתי ובני - אין שומעין לו.	תא שמע:								■	ז	◇	
ואי אמרת משלו הוא אוכל - אמאי אין שומעין לז?									ז			
מאי פועל - נזיר.									!	◇		
והתניא נזיר והתניא פועל									ז			
מידי גבי הדדי תניין?									!			
תא שמע: מנין לפועל שאמר תנו לאשתי ובני שאין שומעין לו - שנאמר (דברים כ"ג) ואל כליך לא תתן.	תא שמע:								■	ז	◇	
וכי תימא: הכי נמי נזיר									!	◇		
אי הכי משום אל כליך לא תתן? משום לך לך אמרין נזירא הוא									ז			
אין, הכי נמי, ואידי דקתני לה בלשון פועל - קא נסיב לה קרא דפועל.									!	◇		
השוכר את הפועל לקצות בתאנים הרי זה אוכל ופטור מן המעשר, על מנת שאוכל אני ובני או שיאכל בני בשכרי - הוא אוכל ופטור, ובנו אוכל וחייב.	תא שמע:								■	ז	◇	
ואי אמרת משלו הוא אוכל - בנו אמאי חייב?									ז			
משום דמיחזי כמקח.	רבינא:								!	◇		
השוכר את הפועל לעשות בנטע רבעי שלו - הרי אלו לא יאכלו, ואם לא הודיעם - פודה ומאכילן.	תא שמע:								■	ז	◇	
ואי אמרת משל שמים הוא אוכל - אמאי פודה ומאכילן? איסורא לא זכי להו רחמנא									ז			
התם משום דמיחזי כמקח טעות.									!	◇		
נתפרסו עגולין, נתפתחו חביותיו - הרי אלו לא יאכלו. ואם לא הודיען - מעשר ומאכילן.	אימא סיפא:								■	ז	◇	
ואי אמרת משל שמים הוא אוכל - אמאי מעשר ומאכילן? איסורא לא זכי להו רחמנא									ז			
וכי תימא: הכא נמי משום דמיחזי כמקח טעות									!	◇		
בשלמא נתפרסו עגולין - מיחזי כמקח טעות, אלא נתפתחו חביותיו מאי מקח טעות איכא? מידע ידע דאיטביל להו למעשר									ז			
שנתפתחו חביותיו לבור.	רב ששת:								!	◇		
יין משייר לבור	והתניא:								■	ז	◇	
כרבי עקיבא									!			

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ◊ קושיא- ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משיקפה.	דאמר: [רבי עקיבא]	◊										!
דאמרו ליה: לא הוה ידעינן.		◊										!
ונימא להו: איבעי לכו אסוקי אדעתיכו דלמא מקפה?												◊
באתרא דההוא גברא דנגיד איהו מקפה.		◊										!
יין משיירד לבור ויקפה	והשתא דתני רב זביד בדבי רבי הושעיא:	◊										! ■
ורבי עקיבא אומר: משישלה בחביות	רבי עקיבא:	◊										! ■
אפילו תימא שלא נתפתחו חביותיו לבור, דאמרו ליה: לא הוה ידעינן דמשלי.		◊										!
ונימא להו: איבעי לכו אסוקי אדעתיכו דלמא משלן												◊
באתרא דההוא דשריק ההוא משלי.		◊										!
קוצץ אדם על ידי עצמו, על ידי בנו ובתו הגדולים, על ידי עבדו ושפחתו הגדולים, ועל ידי אשתו - מפני שיש בהן דעת. אבל אינו קוצץ לא על ידי בנו ובתו הקטנים, ולא על ידי עבדו ושפחתו הקטנים, ולא על ידי בהמתו - מפני שאין בהן דעת.	תא שמע:	◊										◊
קא סלקא דעתך במעלה להן מזוונות												◊
אי אמרת בשלמא משל שמים הוא אוכל - משום הכי אינו קוצץ, אלא אי אמרת משלו הוא אוכל - קטנים נמי נקוצן להן												◊
הכא במאי עסקינן - בשאין מעלה להן מזוונות.		◊										!
אי הכי, גדולים נמי												◊
גדולים ידעי וקא מחלי.		◊										!
קוצץ אדם על ידי עצמו ועל ידי אשתו אבל לא על ידי בהמתו ועל ידי בנו ובתו הגדולים אבל לא על ידי בנו ובתו הקטנים, וקוצץ על ידי עבדו ושפחתו הכנענים בין גדולים ובין קטנים.	והא תנא רבי הושעיא:	◊										◊
מאי לאו, אידי ואידי - במעלה להן מזוונות, ובהא קא מיפלגי :												◊
משלו הוא אוכל	דמר סבר: [ברייטא]	◊										◊
משל שמים הוא אוכל?	ומר סבר: [מתניתין]	◊										◊
לא, דכולי עלמא משלו הוא אוכל, ולא קשיא: כאן בשאין מעלה להן מזוונות, וברייטא - במעלה להן מזוונות.		◊										!
במאי אוקימתא - במעלה להן מזוונות, אי הכי קטנים נמי נקוצן להן												◊
צערייהו דבנו ובתו הקטנים לא זכי ליה רחמנא.		◊										!
במאי אוקימתא למתניתין - בשאין מעלה להן מזוונות, הניחא למאן דאמר אין הרב יכול לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך - שפיר, אלא, למאן דאמר יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך, מאי איכא		◊										◊